

Блаженні лагідні, бо вони володіють землею.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК: СВЯТО

ПРЕДСТАВЛЕННЯ ГОСПОДНЬОГО 2 ЛЮТОГО 2025

Коли присутні діти

Як і більшість батьків, Марія та Йосип хотіли для своєї дитини найкращого. Вони були вірними євреями і бажали, щоб їхній син був вихований у вірі, яка їх підтримувала. Вони відвели Ісуса до Храму для освячення та представлення Богові, де зустріли Симеона та Анну, старійшин громади. Старійшини одразу впізнали Ісуса як Месію, виконання Божої обіцянки Ізраїлю, світло для всього світу. Що ви можете зробити сьогодні, щоб викликати дари дитини і заохотити її використовувати свої дари, щоб дати світло світу?

Сьогоднішні читання: Малахія 3:1-4; Луки 2:22-40. *«Дитина росла і ставала сильною, наповненою мудрістю; і благодать Божа була на ньому.»*

ВІВТОРОК: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО БЛАЗІЯ, ЄПІСКОПА, МУЧЕНИКА 3 ЛЮТОГО 2026 РОКУ

Вірте

Як жінку можна зцілити від кровотечі, торкнувшись лише плаща Христа? Він каже їй, що щирість її віри врятувала її. Церква підтверджує силу віри через своє місце як однієї з трьох «богословських чеснот» разом із надією та милосердям. Катехизм Католицької Церкви говорить нам, що віра — це коли «людина вільно віддає себе Богові» і може прийняти все, що дає Бог. Але на відміну від «головних чеснот», віра справді не є нашою власною волею; натомість це благодать як від Бога, так і до Бога. Як часто ми зупиняємося, щоб попросити віри?

Сьогоднішні читання: 2 Самуїла 18:9-10, 14б, 24-25а, 30 – 19:3; Марка 5:21-43. *«Ісус сказав їй: 'Доню, твоя віра зцілила тебе; іди з миром.'»*

СЕРЕДА 4-ГО ТИЖНЯ

4 ЛЮТОГО 2026

Кинь усе

Чи розглядали б ви можливість припинити все, чим займаєтеся, і піти зовсім іншим шляхом? З огляду на обов'язки перед сім'єю та роботою, навряд чи ви раптово відвернетесь від своїх обов'язків заради чогось іншого, але в певному сенсі саме це робили перші апостоли. Їхнє усвідомлення Ісуса як спасителя було миттєвим, і їхнє рішення буквально все кинути було не менш різким. Вони побачили щось настільки переконливе і необхідне для свого життя, що без вагань пішли за ним на місці. Можливо, ви не наслідуете їхній беззаперечний приклад, але їхні вчинки показують, наскільки швидко учні Ісуса, незалежно від їхньої ситуації, повинні реагувати без вагань!

Сьогоднішні читання: 2 Самуїла 24:2, 9-17; Марка 6:1-6. *«Пророк не позбавлений честі, окрім як у рідному місці, серед рідних і в власному домі.»*

ЧЕТВЕР: МЕМОРІАЛ СВЯТОЇ АГАТИ, ДІВИ, МУЧЕНИЦІ

5 ЛЮТОГО 2026 РОКУ

На знак солідарності зі святыми

Коли стикаємося з труднощами, ми можемо звернутися по допомогу до святих. Церква піднімає жінок і чоловіків, які солідарні з нами, включаючи святих, які пережили ті ж жахи, що й сьогоднішні люди. Борючись за людську гідність і захист життя, ми можемо звертатися до святих, таких як свята Агата, яка особисто знала жах сексуального насильства і тортур, або святої Жозефіни Бахіти, яку продали в рабство у віці 7 років, яка зрештою здобула свободу і стала каносійською сестрою, або святим серед нас, зокрема багато сучасних католицьких сестер, які стоять на передовій боротьби з торгівлею людьми. Відіграйте свій внесок у захист гідності та свободи всіх людей.

Сьогоднішні читання: 1 Царів 2:1-4, 10-12; Марка 6:7-13. "Він покликав дванадцять... і надала їм владу.»

**П'ЯТНИЦЯ: МЕМОРІАЛ СВЯТИХ
ПАВЛА МІКІ ТА ЙОГО
СПОДВИЖНИКІВ, МУЧЕНИКІВ**

6 ЛЮТОГО 2026

Приховані дари

Павло Мікі прийняв мучеництво Христа — розп'яття — у Нагасакі разом із 23 іншими духовенством і мирянами. Японський єзуїтський священник (сучасник святої Терези Авільської в Іспанії) був переслідуваний урядом, який вважав християнство загрозою нещодавно досягнутому об'єднанню національного правління. Спочатку ув'язнений, Мікі та його християнська громада були змушені пройти 600-мильний марш від Кіото до Нагасакі. Коли в'язні нарешті прибули на місце своєї мучеництва і побачили, що їх збираються розп'яти, вони співали *Те Деум* на знак подяки. Мікі проповідував навіть з хреста, закликаючи свідків до навернення і прощаючи охоронців. Що ви вважаєте стражданням, яке також може бути прийняте як дар?

Сьогоднішні читання: Сірах 47:2-11; Марка 6:14-29. "У ньому діють могутні сили."

СУБОТА 4-ГО ТИЖНЯ

7 ЛЮТОГО 2026 РОКУ

Будьте обережні з тим, що просите Наймудріше, що Соломон коли-небудь робив — це попросити мудрості. Отримавши можливість попросити про що завгодно, він не обрав шлях багатства, слави, безсмертя, а обрав менш поширений. Адже, як сказав один біблійний коментатор, мудрість — це «щедрий урожай із мізерним урожаєм». Часто втілена в біблійних свідченнях як жіноче обличчя Божественного, Приповісті розповідають, що вона «голосно плаче на вулиці, на ринках вона підвищує свій голос; на чолі галасливих вулиць вона кричить; на вході до міських воріт вона говорить: 'Як довго, о прості, ви будете любити бути простими?'" Ми — Соломон, і вибір за нами. Що ви оберете?

Сьогоднішні читання: 1 Царів 3:4-13; Марка 6:30-34. «Коли Ісус виходив на берег, він побачив великий натовп і співчував їм.»

Читання на четверту неділю звичайного часу

Софанія 2:3; 3:12-13

Смиренність визнається ключовою чеснотою, з якої можна отримати залишок.

Псалом 146:6-7, 8-9, 9-10

Наш вірний Бог задовольнить прагнення кожного людського серця.

1 Коринтян 1:26-31

Бог проявляє дивну схильність інвестувати в низьких, нерозумних, слабких і незначущих.

Матвія 5:1-12a

Ісус буде сходи до Царства на заслугах низьких.

Слова на слові

*

Відомий атеїст, містер Джонс, помер. Він не мав жодного стосунку до Церкви. Коли його дружина ставала на коліна, щоб помолитися з дітьми, він зверхньо питав: «Що ти робиш?» Коли їхній син підріс, містер Джонс навіть заохочував його припинити молитися з матір'ю і не ходити з нею до церкви.

Його ставлення до віри не було секретом — люди навколо добре знали, як він дистанціювався від віруючих.

У Джонса було хворе серце, не лише фізично, а й духовно — закрите для Бога і відсторонення тих, хто жив своєю вірою. Знаючи його життя і думки, можливо, він не хотів би католицьких похоронів чи молитов. Але, незважаючи на це, його родина була глибоко вкорінена у вірі. Одного дня, після його смерті, до парафіяльного офісу прийшли його мати та донька. Вони сказали священику: «Отче, ти нас знаєш. Ти знаєш, що нам не байдуже до Церкви, ми віримо в Бога. І оскільки ми віримо в Його милосердя, ми знаємо, як сильно татові зараз потрібні наші молитви.»

* *

Ось у чому суть Божої милості — вона набагато більша, ніж ми можемо уявити. Святий Фома Аквінський називав милосердя найбільшою рисою Бога. І ми, проявляючи милосердя, відображаємо Його доброту. Варто запитати себе: як насправді виглядає слідування за Христом? Чого Він хоче від нас?

Сьогоднішнє Євангеліє нагадує нам про блаженства — ті благословення, якими поділився Ісус. Він підтримує розбитих серцями, тих, хто прагне справедливості, миротворців, тих, хто проявляє милосердя, чистих серцем — і так, навіть переслідуваних. Блаженства — величезна втіха, коли життя здається втратою, коли ми недостатньо сильні, багаті чи успішні за світовими мірками. Це люди, яких Ісус прославляє як благословених.

Але ось у чому поворот — благословення — це не лише для тих, хто опинився в біді. Божі благословення для всіх нас. Але Ісус попереджає нас: якщо у вас є успіх, талант чи великі перемоги в житті, не дозволяйте цьому захоплюватися головою. Не зневажайте тих, кому не пощастило. Він просить нас змінити наше бачення речей: святкувати свої благословення, але зберігати їх у правильному розумінні. Не ідеалізуйте їх. Успіх може бути хорошим, але це не все.

Якщо ви хочете бути справжнім учнем Христа, ви не можете завдавати болю людям, відкидати їх або ставитися до них несправедливо. Ви не можете змусити інших плакати чи переслідувати їх — бо саме з цими людьми стоїть поруч Ісус. Подумайте про це: коли ви змушуєте когось почуватися гірше, ніж він є насправді, ви раните людину, на яку Христос налаштований серцем.

Втім, повага до інших не означає дозволяти собі бути килимком. Не дозволяйте людям вас принижувати — говоріть голосніше. Встановіть межі. Навіть Ісус, коли Його образили, стояв на Своєму: «Якщо я сказав щось неправильне, скажи мені, що саме. Якщо я сказав правду, навіщо ти мене б'єш?» (Івана 18:23).

Життєві уроки Ісуса – терапія для душі

Через блаженства Ісус пропонує нашим втомленим серцям своєрідну терапію. Ці благословення є дорожньою картою до здоровішого, вільнішого, більш христоорієнтованого життя.

- Ви здорові, коли відпускаєте потребу роздути себе, коли можете визнати свої помилки і дозволяєте Христу вести ваше життя.
- Ти здоровий, коли можеш сумувати за тим, що втратив, але все одно довіряти непохитній любові Бога.
- Ти здоровий, коли відмовився від гніву, насильства та ігор за владу. Коли твоє серце б'ється, воно б'ється за слабких.

- Ти здоровий, коли прагнеш справедливості Христа — не просто даючи людям те, що вони «заслугують», а й те, що їм справді потрібно.
- Ти здоровий, коли твоє серце переповнене милосердям, бачиш добро і цінність у кожній душі.
- Ти здоровий, коли подолав гордість і ревності, коли відмовляєшся дозволити ненависті чи гіркоті пустити коріння у твоєму серці.
- Ти здоровий, коли змирився з собою і сієш навколо себе мир.

* * *

Є Хтось, хто говорить за тебе, коли слів слабкий і мало.

Є Хтось, хто піднімає тебе високо, коли життя бачить, як ти ламаєшся і плачеш.

Є Хтось, хто знає твій біль, коли думки заплутані у твоєму мозку.

Є Хтось, хто не відступить, коли всі друзі вже пішли.

Що Хтось є нашим Богом вгорі, Який проходить через інших з Своєю любов'ю
—

у ніжних руках і голосах поруч, у ніжній присутності, що наближається.

(А.В.)

У любові Христові,
Отець Ентоні

Теодорос Пулакис: Гімн Діві, друга половина XVII століття, Музей Бенакі, Афіни

ХРИСТОС В ІКОНАХ: 16. СЦЕНИ З ЖИТТЯ БОГОРОДИЦІ

Біблійні описи життя Матері Божої – Пресвятої Діви Марії – безперечно скупі. Писання містить лише обмежені подробиці про її батьків, народження, дитинство, шлюб зі святим Йосипом або навіть про її відхід від цього світу. Ми не знаємо, як вона виглядала і скільки їй було років у різні періоди життя. Через це значна частина іконографії навколо Богоматері спирається на апокрифічні писання, зокрема *Протоєвангелій Якова* та *Псевдо-Матвія*, а також різні благочестиві легенди. Сцени з життя Марії тісно переплетені з життям Христа, постійно підкреслюючи її ключову роль у справі спасіння.

Ікони, що зображують життя Марії, зазвичай включають такі епізоди, як її Різдво, Представлення в храмі, Благовіщення, Успення та Собор Богородиці. Цікаво, що в традиціях східної іконографії мотив Успіння не зустрічається.

Ймовірно, це пов'язано з тим, що Православна Церква формально не визнає догму Успіння, визначену Католицькою Церквою. Проте в деяких зображеннях Успення іноді

можна знайти елементи, які натякають на самі засади цього догмату — що свідчить про те, що теологічна концепція не була невідомою на Сході.

Вшанування Богородиці в православній традиції позначене надзвичайно багатою візуальною культурою. Це часто підкреслює материнство та жертвенну любов. Як мати Христа, її також розуміють як матір для всього людства, тому її заступницька роль так помітна у творах Деесіс. У структурі іконостасу ікони, що зображують сцени з життя Марії, зазвичай розташовані над рядом Деесіс і безпосередньо під зображеннями пророків Старого Завіту, що відображає її унікальну роль мосту між Старим і Новим Завітом.

Цей переплетений зв'язок між теологією, мистецтвом і традицією свідчить про глибоко значущу роль Матері Божої у християнській відданості, нагадуючи нам не лише про її зв'язок із Христом, а й про її незмінну турботу та заступництво для вірних.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділь у певні випадки, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 9

Храм тіла

Івана 13-15

Під час відбудови Другого Храму в Єрусалимі цар Ірод використовував гігантські кам'яні блоки — деякі довжиною понад десять метрів і вагою до шістсот тонн. Сьогодні збереглися лише руїни західної стіни.

Багато людей вважають себе винятковими, вважаючи, що володіють певною незнищенністю, подібною до пам'ятника. Дехто намагається увічнити свою гордість через будівлі чи статуї, переконаний, що хоча смерть може прийти для інших, вони якимось чином уникнуть її. Але чому ми так нерозумно закриваємо очі на неминучість земної загибелі?

Так само багато хто заблукується вірою в нескінченне процвітання, плекаючи ілюзію, що життя має бути лише безперервним задоволенням. Вони прагнуть насолоджуватися вічним задоволенням, уявляючи розкішний спосіб життя, наповнений щоденними делікатесами: паста з аль-песто, запивана вином Карло Россі, або мексиканські енчілади в поєднанні з салатом із червоної квасолі, квасолею, чилі, помідорами та картоплею фрі, залитими вершковим соусом, усе щедро злиті текілою — сподіваючись, що зможуть уникнути наслідків здоровою печінкою! Вони мріють про постійний романтичний успіх, купаються в захопленні до рівня ідеалізації інших, і залишаються здоровими, як енергійний альпініст, курячи безліч кубинських сигар, не турбуючись про рак горла. Навіть на пенсії вони сподіваються зберегти свою красу, можливо, за допомогою розпещених спа-процедур із роями «докторських рибок» у модних японських санаторіях. Вони прагнуть відганяти сум за допомогою Прозаку, Риталіну чи навіть екстазі, шукаючи задоволення, що перевищує їхні найсміливіші очікування. Граючи без кінця, одягаючись у розкішний морський шовк від Versace або королівські пурпурові костюми від Dolce & Gabbana. Завжди мудрі, завжди праві, як американські адвокати, які спеціалізуються на

судових процесах щодо відшкодування збитків.

Але правда залишається: одного дня, як би вони не чинили опір думці про крах свого життя, їхній ретельно побудований світ розвалиться. Все похитнеться і впаде — тіло і думки, почуття і знання — як стіна з бетонних блоків, що падає на землю, нагадуючи театральне шоу Піни Бауш *«Палермо: Палермо»*. Фізична структура тіла, духовна споруда розуму та архітектура наших бажань — усе це зазнає загибелі.

Проте Ісус говорить про відбудову Свого Тіла. Святий Августин у одній зі своїх проповідей інтерпретував «46 років», згадані євреями, як приховане слово «АДАМ», оскільки в грецькій гематрії літери слова «Адам» разом становлять 46. Знищення старого Адама — людини, зіпсованої гріхом — неминуче; але чи є воскресіння Адама так само неминучим? Чи підніметься людство знову цілим із 46 хромосомами? Чи продовжить спіраль людської ДНК, схожа на розеткове вікно собору Шартра, свою дивовижну задумку?

Наше тіло справді є храмом. Середньовічні архітектори глибоко це розуміли, вкладаючи послання на спасіння у найдрібніші деталі своїх готичних соборів, які часто віддзеркалювали людську форму. Розглянемо собор у Труа: «Відзначено, що ключовий камінь склепіння в пресвітерії розташований на висоті, яка, якщо правильно розрахувати, становить 88 футів 8 дюймів — що символізує 888, число, що відповідає імені Ісуса, написаному грецькою. Крім того, Вбитий Ягня та Христос у величі зображені на ключовому камені того ж склепіння, розташованому на висоті 88,8 футів — за кілька сажнів від вітражного вікна, де святий Іван записує своє пророцтво. У цьому сенсі 888 означає суму шести грецьких літер у назві IHSOUS: I (10) H (8) S (200) O (70) U (400) S (200).» (Жан Хані)

Справді, тіло може бути храмом, освяченим Богові, але воно також може стати ідолом. У Книзі Виходу, де наведено інструкції щодо будівництва Табернакля Господа, також є моторошний опис оргії навколо золотого теля. Це породжує нагальне питання: чи присвятимо ми своє тіло як храм для Божого поклоніння, чи перетворимо його на фальшивого бога, втративши з поля зору його справжнє призначення?

Отець Ентоні

Труднощі в МОЛИТВІ

"Відчуваєш втому, коли молишся? Це може означати, що ти втратив ритм із Ісусом і відійшов від Його ритму. Коли це станеться, не панікуйте. Просто звертайся до Нього спокійно, з вірою і довірою.» Як він сказав отцю Гастону Куртуа: «внутрішня мелодія повернеться». Отець Гастон (1897–1970) почув ці слова безпосередньо від Ісуса і записав їх. Його нотатки, пізніше опубліковані в книзі *«Коли Господь говорить із серцем»*, містять практичні поради щодо подолання труднощів у молитві та поглиблення стосунків із Богом. Тож якщо молитва коли-небудь залишала вас у глухому кутку, ви не самотні. Давайте розглянемо деякі поширені труднощі та те, що Ісус казав про них.

Занадто зайнятий, щоб молитися

Життя — це метушливо, чи не так? Більшість із нас відчуває, ніби бігаємо цілий день і не можуть виділити навіть тиху хвилину для молитви. Легко думати, що ти стаєш продуктивнішим, зосереджуючись на завданнях замість того, щоб сидіти з Богом. Але ось що Ісус сказав отцю Гастону з цього приводу:

"Час, який ти проводиш у захопленні, дозволяючи собі насолоджуватися Моєю присутністю, набагато цінніший за всі твої поспіхи без Мене." Він на цьому не зупинився: «Просто дивись на Мене, говори зі Мною і слухай з любов'ю. Навіть десять хвилин зі мною можуть дати тобі більше світла і ясності, ніж наймудріші книги.»

Тож виділіть час — хоча б трохи — і впустіть Ісуса у свій насичений день. Повірте, він того вартий!

Немає бажання молитися

Чи не відчувалося, що просто *не хочеться* молитися? Ти не один. Молитва може здаватися нудною і безглуздою, особливо коли вона не була звичкою або коли зв'язок із Богом здається далеким. Але Ісус дав отцю Гастону таку раду:

"Протягом дня зупиняйтеся для коротких, тихих моментів обожнювання. Проси Мене посилити твоє бажання до Мене, оновити твою радість бути зі Мною. Я люблю відповідати на молитви саме так. Але залишайтеся терплячим; не поспішай, моя милість."

Якщо нудьга від молитви вас збиває з пантелику, спробуйте ось що: змініть підхід! Ісус сказав: «Не дозволяйте любові стати одноманітною. Знайди нові способи це виразити. Навіть просто сказати 'Прийди, Господи Ісусе!' щиро кличе Мене ближче до тебе.»

Не маю уявлення, як молитися

Коли ви знайшли час для молитви і відновили бажання, наступне питання — що ви насправді *робите*, коли молитесь? Чи варто тобі говорити, слухати, сидіти мовчки чи щось зовсім інше?

Ісус запевнив отця Гастона, що кожна душа унікальна і молиться по-своєму. "Просто прийди до Мене і склади мені компанію. Подивись на мене. Нехай наші погляди зустрінуться. Діліться тим, що у вас на серці, і довіряйте, що я вас почую."

Немає потреби надто багато думати. Ісус також сказав: «Якщо у вас є питання, не соромтеся питати Мене. Можливо, я не відповім одразу, але повір, що відповім — чи то

через Святого Духа, чи через життєві події, чи тихий поштовх у твоєму серці.»Просто розслабся в Його присутності, відпусти контроль і відкрийся тому, що Він має для тебе.

Відчуття, що Бог не відповідає

Чи відчували ви коли-небудь, що ваші молитви ігнорують? Наче ти виливаєш своє серце лише для того, щоб почути... Нічого? Це може бути дуже демотивуюче, але Ісус сказав таке:

"Ти можеш не одразу зрозуміти все, що я кажу чи роблю, але важливо те, що Мої думки повільно вбираються в твої і змінюють тебе." Тож навіть коли здається, що нічого не відбувається, довіряйте, що Бог діє всередині вас.

І ось у чому суть: «Перестаньте чіплятися за власні уявлення про те, як ваші молитви мають бути почуті. Відкрийся для Моеї волі, і ти почнеш бачити нові горизонти у своєму житті."

**"Прийди до Мене і подивись.
Читайте і малюйте з мого
погляд. Занурюйтесь
і забрати з мого серця»**

Тож продовжуйте приходити, молитися і дозвольте Ісусу працювати у Його час, а не у вашому.

Нічого не відчуваю

Іноді ми очікуємо, що молитва буде неймовірною — ніби нас має захопити якийсь емоційний, духовний підйом. Але Ісус нагадує нам, що справжня молитва не базується на почуттях. Ось що Він сказав отцю Гастону:

"Важливо не яскравість чи захоплення, а стійкий, вірний зв'язок зі Мною. Навіть коли все здається сухим, твоя вірність означає для Мене все.»

Замість того, щоб ганятися за емоціями, зосередьтеся просто на тому, щоб бути присутнім із Богом. З'єднайтеся з Його любов'ю, Його жертвою та Його бажаннями для вас. Саме цей тихий, стабільний зв'язок — це те, що справді має значення.

Постійні відволікаючі фактори

Будьмо чесними: відволікання в молитві дуже поширені. Наші думки блукають, життєві турботи підкрадаються, і іноді здається, що залишатися зосередженим, просто неможливо. Але Ісус закликає нас шукати внутрішній спокій:

"Ти не чуєш Мене, коли твій розум хаотичний. Тобі потрібна тиша — маленька пустеля всередині, де ти зможеш відпочити зі Мною. Відпусти зайві тривоги, нетерплячі думки та жорстку самокритику. Будь лагідним із собою і довірся Мені, щоб я повернув твій розум до Мого голосу."

Якщо відволікання трапляються — а вони стануть — не звинувачуй себе. Просто повернись до Ісуса і йди далі.

Втрата імпульсу

Можливо, у тебе вже було чудове молитовне життя, але десь по дорозі ти втратив енергію. Легко кинути, коли молитва вже не здається такою захопливою чи плідною, як

раніше. Але Ісус лагідно нагадує нам:

"Тобі завжди потрібно буде оновити зв'язок зі Мною. Нічого на землі ніколи не виграється і не здобувається раз назавжди. Але щоразу, коли ти повертаєшся, це ніби народжуєшся заново — твоя любов стає глибшою.»

Потрібна мотивація, щоб знову почати молитися? Поклич Святого Духа! Ісус каже: «Святий Дух може освіжити, надихнути і запалити вас любов'ю до Мене. Навіть якщо тобі хочеться здатися, повертайся до Мене, і я вдихну нове життя в твою душу."

Нехай Бог говорить

Молитва — це подорож на все життя: немає універсального підходу, і ви завжди будете вчитися. Але найважливіше — залишатися відкритим. Ось як це сказав Ісус:

"Щоб почути Мій голос, ти маєш створити простір для Мене. Відкрий свою душу щиро — без стін, без сумнівів — і будь готовий слухати. Відкинь зайві турботи. Попроси Святого Духа допомогти тобі розпалити вогонь любові у твоєму серці і загострити здатність чути Мене. Тоді просто обожнюй Мене мовчки і дай Мені говорити."

Іноді це так просто, як тихо сидіти біля ніг Ісуса. Нехай Він називатиме тебе по імені.

Отже, ось і все — трохи підбадьорення рухатися далі, молитися і довіряти, що Ісус поруч з тобою на кожному кроці. Навіть коли це здається боротьбою, Він ніколи не далеко.

Ми читаємо Папу Лева

Ми повинні зберігати дар комунікації як найглибшу істину людської особистості, до якої має бути спрямована кожна технологічна інновація.

Харизми завжди повинні служити Царству Божому і єдиній Церкві Христовій, в якій жоден дар Божий не є важливішим за інші — окрім любові, яка вдосконалює і гармонізує їх усіх — і жодне служіння не може стати причиною для відчуття вищості над братами і виключення тих, хто думає інакше. Тому я також

закликаю вас, хто зустрічав Господа і живе, слідуючи за Ним на Неокатехуменальному шляху, стати свідками такої єдності. Ваша місія особлива, але не є виключною; Ваша харизма специфічна, але вона приносить плоди в спілкуванні з іншими дарами, які присутні в житті Церкви (...). Я закликаю вас (...) жити своєю духовністю, ніколи не відокремлюючись від решти тіла Церкви, як жива частина звичайної парафіяльної пастирської опіки та її різних реалій, у повному спілкуванні з братами, особливо зі священниками та єпископами. Йдіть вперед із радістю та смиренністю, не закриваючись у собі, як будівничі та свідки причастя.

Звернення до відповідальних за Неокатехуменальний шлях, 19 січня 2026 року.

Протягом тривалого часу існує багато доказів того, що алгоритми, розроблені для максимізації залученості в соціальних мережах — що прибутково для платформ — винагороджують швидкі емоції, одночасно караючи більш тривалі прояви людської діяльності, такі як зусилля розуміння та рефлексії. Обмежуючи групи людей бульбашками легкого консенсусу та легкого обурення, ці алгоритми послаблюють здатність слухати та критично мислити, а також посилюють соціальну поляризацію. До цього додалася наївна, некритична довіра до штучного інтелекту як всезнаючого «друга», джерела всіх знань, архіву всіх спогадів, «оракула», що дає всілякі поради. Усе це може ще більше послабити

нашу здатність до аналітичного та творчого мислення, до розуміння значень, до розрізнення синтаксису і семантики.

Хоча штучний інтелект може надавати підтримку та допомогу в управлінні комунікаційними завданнями, уникнення зусиль мислити самостійно і задовольнятися штучною статистикою може в довгостроковій перспективі послабити наші когнітивні, емоційні та комунікативні здібності. (...) Технології, які експлуатують нашу потребу у стосунках, можуть не лише мати болісні наслідки для долі окремих людей, а й шкодити соціальній, культурній та політичній тканині суспільств. Це відбувається, коли ми замінюємо стосунки з іншими на стосунки з штучним інтелектом, який навчений каталогізувати наші думки, а потім будувати навколо нас світ дзеркал, у якому все формується «за нашим образом і подобою». Таким чином ми дозволяємо собі бути позбавленими можливості зустріти іншу людину, яка завжди відрізняється від нас і з якою ми можемо і повинні навчитися взаємодіяти. (...) Ми повинні зберігати дар комунікації як найглибшу істину людської особистості, до якої має бути спрямована кожна технологічна інновація.

Послання до 60-го Всесвітнього дня комунікацій, 24 січня 2026 року.

На мою думку

Життя на милість... слів.

Схоже, що аборти та евтаназія були недостатньо суперечливими — тепер до цього додається допоміжне самогубство, ніби суспільство ще недостатньо впоралося з цими морально складними питаннями.

І Велика Британія, і Франція наразі обговорюють законопроекти, які відкриють шлях до допоміжного самогубства, витягуючи цю спірну тему в центр уваги. Не будемо приховувати слова — дуже ймовірно, що потужні інструменти пропаганди та емоційної маніпуляції використовуються для впливу на громадську думку, і ці тактики заслуговують на пильну перевірку, особливо в інших країнах, де можуть виникнути такі дебати.

Отже, яка історія? У Великій Британії новий законопроект, внесений депутатом від Лейбористської партії, пропонує, щоб невиліковно хворі пацієнти могли подавати заявку на медичну допомогу для виходу з цього життя. Ухвалений Палатою громад у листопаді 2024 року, цей законопроект має поспішити з проханням до травня 2025 року. Але є нюанс: верхня Палата лордів запекло обговорює понад 1 150 поправок — так, ви правильно прочитали — що спонукало прихильників звинуватити їх у зволіканні. Справжній головний момент? Прихильники законопроекту натякають на використання надзвичайних юридичних маневрів, щоб проштовхнути його.

Перейдіть Ла-Манш до Франції, де назріває законодавство на подібному фронті. Французький закон має на меті послабити обмеження порівняно з попередніми правилами 2005 та 2016 років, які вже дозволяють людям наприкінці життя відмовлятися від «марної медичної допомоги» та обирати постійну глибоку кома. Ця новіша, більш ліберальна ініціатива пройшла через Національні збори Франції у травні 2025 року і зараз перебуває в підвішеному стані після останніх дебатів у французькому Сенаті на початку цього року.

Звісно, не всі підтримують. Церкви, релігійні громади, професійні організації, групи захисту прав людей з інвалідністю та гуманітарні організації висловили свою опозицію, озброєні кристалево чіткими медичними та етичними аргументами. Їхній опір заслуговує на повагу, але давайте визнаємо: ці законопроекти не проникають у закон завдяки бездоганному аргументуванню. Ні, вони набирають популярності, бо прихильники опанували мистецтво торкатися душевних струн, перекручувати мову і продавати свої ідеї, замасковані теплими, приємними емоційними закликами.

Яскравий приклад: президент Франції Еммануель Макрон зі своїми солодкими словами. Він назвав законопроект про допоміжне самогубство «шляхом до братерства» і навіть наважився включити його до свого новорічних головних законодавчих пріоритетів. "Я бажаю нам більше доброти і людяності," сказав він, очевидно, не помічаючи іронії. Макрон висловив співчуття «тим, хто самотній, хворий, страждає або знедолений», словами, які звучать тривожно порожньо. У всіх сферах ми постійно чуємо одні й ті ж відшліфовані фрази — «любов і співчуття», «гідність і автономія», «особиста свобода і вибір» — ніби ці прикрашені гасла достатні, щоб етичні складнощі розчинилися в повітрі. Слава Богу французьким католицьким єпископам, які не гаяли часу, щоб викрити цю небезпечну «інструменталізацію» улюблених принципів, таких як гідність і братерство. У різкій заяві вони застерігали від зловживання емоційно насиченою мовою, яка заспокоює совість і приховує сувору правду про допоміжне самогубство. «Братство не означає прискорювати смерть чи перетворювати опікунів на пособників смерті», — написали вони. Натомість йдеться про те, щоб залишатися поруч із тими, хто страждає, і відмовлятися залишати їх у найтемніші моменти життя.

Мужність єпископів освіжає — це заклик до ясності, коли багато хто тоне у каламутних водах пропаганди та плутанини. Папа Лев XIV зачепив подібний відклик під час січневого звернення до дипломатів у Святому Престолі, засуджуючи поступову хвилю «орвеллівської мови», яка змінює суспільні дебати. Папа закликав уряди проводити політику, засновану на справжній солідарності, а не на поширенні фальшивого співчуття, називаючи еутаназію поіменно. «Свобода слова базується на ясності мови», — сказав він, — «а не на неоднозначності, які плутають значення і вводять совість в оману.»

Будемо сподіватися, що його послання не залишиться без відповіді. Церковні лідери у всьому світі мають піднятися до цього моменту і вести тих, хто почувається загубленим серед виру емоційної риторики. Настав час назвати речі своїми іменами і твердо стояти за правду та етику — навіть тоді, коли стає важко. Допоміжне самогубство може бути загорнуте в банальності, але під ними ховається моральна криза, яку не можна ігнорувати.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молитесь усіх, чий річниця припадають на цей час.

Новини та події

Чай і кава цієї неділі в парафіяльному залі — всі вітаються.

Візит єпископа: Єпископ Браян здійснить свій парафіяльний візит до Кемпбелтауна 7/8 березня.

Дякуємо: за пожертви для Артема та Олексія. Було надіслано £300, щоб допомогти їм облаштуватися в новому домі.

Графік прибирання: у черзі для прибирання церкви ще є вільні місця.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160